

som den Private formener at være udelukkende hans egen Vel. Det andet Tilfælde er det, hvor man ved Nedlæggelse af en offentlig Vel berører den Private en Færdselsret, som han formener sig i Besiddelse af. Det er mig imidlertid ikke ganske klart, og jeg kunde ønske at høre Udvalgets Mening derom, om den Private, som ved Domstolens Kjendelse vindicerer sin Færdselsret til en saadan offentlig Vel, som saavel Sogneforstanderskabet som Amtsraadet have billiget skulde nedlægges, derved hæver sig Benyttelsen af denne Vel som offentlig eller kun som privat, forsaavidt han skulde være den Eneiste, som har Brug for denne Vel. — Endringsforslaget under Nr. 22 kan jeg ikke bisfalde. Jeg troer virkelig ikke, at det vil være nødvendigt ved Indsendelsen af Arbejdsplaner at henlede Amtsraadets Opmærksomhed paa, hvilke Veistykker der særlig skulde være Anledning til at controlere i Sognet; men navnlig kan jeg ikke ansee det for heldigt, at Sognecommunen, ved at paaberaabe sig et paatænkt Arbejde, skulde kunne undbrage sig den umiddelbare Forpligtelse til at holde Veien vedlig. Den ærede Ordfører ansøgte netop som en Fordeel ved dette Forslag, at det vilde forhindre, antog han, Stridigheder eller Uovereensstemmelser imellem Amtsraad og Sogneforstanderskab, idet Amtsraadet vilde berolige sig ved, at det slet vedligeholdte Veistykke var optaget paa Arbejdsplanen; men det forekommer mig, at, hvis Amtsraadet skulde berolige sig derved, maatte der hvile en særlig Forpligtelse paa Sognet til at udføre det Arbejde, som var opført paa Arbejdsplanen. Men dersom dette skal forstaaes saaledes, saa vil ganske vist Sognecommunens Myndighed og Raadighed over Bearbejdet lide en ikke ubetydelig Indstræmning. Jeg troer, at det Heldigste vilde være at overlade Sogneforstanderskaberne fuldstændigt frie Hænder over Arbejdet paa Veiene og saa gjøre Ansvar gjældende imod dem, naar de havde forsumt at holde dem i tilbørlig Stand. Indsættelsen af Arbejdsplaner vilde efter min An-

skuelse meget let blive et Skalkestjul for en slet Vedligeholdelse og føre til, at Sogneforstanderskaberne ikke i den Grad vilde føle sig staaende saa selvstændige og uafhængige i dette Forhold, som jeg kunde ønske det. Det forekommer mig ogsaa heldigst, at Amtsraadene paa anden Maade end ved at gjenlæse Arbejdsplanerne controlere Veiene vedligeholdelse. Jeg tænker mig, og deri er Udvalget vistnok enigt med mig, Tilsynet ført igennem Amtens Veiinspecteurer, og jeg troer, at det, at befare Veiene een eller to Gange om Aaret, ikke er et uoverkommeligt Stykke Arbejde, hverken for Inspecteurerne eller for de enkelte Amtsraadsmedlemmer, hvem dette Hverv tilkommer. — Den ærede Ordfører ansøgte, at det ikke var Udvalget bejendt, at der for Tiden præsteredes Naturalarbejde til Veiene vedligeholdelse paa Kjøbstadgrund. Jeg skal ikke kunne erklære mig bestemt herom, jeg skal kun henvide til, at den Bestemmelse, der nu findes i Udvalget om eventuel Udredelse af Naturalarbejde for Kjøbstædernes Vedkommende, styldes Landstingsudvalget i den 17de Session. Jeg fastholder forøvrigt ikke dette Punkt og kan altsaa forsaavidt meget vel tiltræde Udvalgets Endringsforslag til § 7. Jeg formoder, at Udvalget ved det Udtryk, der er valgt i Endringsforslaget under Nr. 23, tredje Stykke, ikke har tilfattet nogen Forandring i eller Afvigelse fra, hvad der i Lovforslaget er foreslaet, men jeg maa henlede Udvalgets Opmærksomhed paa, at, naar det har valgt det Udtryk, at Afgifterne blive at fordele „efter samme Regler som andre communale Afgifter“, er dette Udtryk i mine Tanker ikke skarpt nok. Dersom den nye Communallov for Landets Vedkommende var vedtagen, vilde det vistnok være et fuldstændig rigtigt Udtryk; men da Saadant endnu ikke er steet, troer jeg, at det vil være nødvendigt at beholde Lovforslagets Udtryk: „efter samme Regler som Fattigskatten.“ Det forekommer mig forøvrigt ogsaa, at der er nogen Uoverensstemmelse tilføede imellem de forskellige Udtryk, Udvalget har valgt i dette